

oraz uwagę treści następującej:

„Uwaga: Jeżeli rozmiar agend likwidacyjnych to uzasadnia, prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zaniechać tworzenia referatu likwidacyjnego, a przekazać jego sprawy referatowi ogólnemu“;

5) w § 2 dodaje się nowy pkt 10 w brzmieniu: Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

„10. Komenda Terenowej Obrony Przeciwlotniczej“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

358

UCHWAŁA Nr 223 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 marca 1951 r.

INSTRUKCJA Nr 14

w sprawie terminu zniesienia okręgowych i rejonowych urzędów likwidacyjnych.

Na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 1 oraz art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 29 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala:

§ 1. Dotychczasowy zakres działania okręgowych urzędów likwidacyjnych włącza się do zakresu działania właściwych wydziałów finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi), a dotychczasowy zakres działania rejonowych urzędów likwidacyjnych włącza się do zakresu działania właściwych wydziałów finansowych prezydiów powiatowych rad narodowych oraz rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 2. Wydziały finansowe prezydiów rad narodowych przejmują zakres działania urzędów likwidacyjnych w granicach swej właściwości terytorialnej.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Do czasu przejęcia przez wydziały finansowe agend poszczególnych okręgowych i podległych im rejonowych urzędów likwidacyjnych urzędy te pełnią nadal swoje dotychczasowe czynności i ponoszą pełną odpowiedzialność za prawidłowy tok spraw.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

359

UCHWAŁA Nr 224 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 marca 1951 r.

o zmianie Instrukcji Nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja Nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-57, poz. 654 i Nr A-121, poz. 1479 oraz z 1951 r. Nr A-5, poz. 61, Nr A-9, poz. 135 i Nr A-28, poz. 356) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 23 ust. 1 lit. a) po wyrazie „wyznań“ dodaje się wyrazy: „komendy terenowej obrony przeciwlotniczej“, a po wyrazie „uprawnienia“ dodaje się

wyrazy: „odnośnie do komend terenowej obrony przeciwlotniczej przekazać Komendantowi Głównemu Terenowej Obrony Przeciwlotniczej, a“;

2) w § 23 ust. 2 zmienia się na końcu kropkę na przecinek i dodaje następujące wyrazy: „a Komendant Główny Terenowej Obrony Przeciwlotniczej co do zakresu działania komend terenowej obrony przeciwlotniczej“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

360

UCHWAŁA Nr 226 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 marca 1951 r.

w sprawie usprawnienia systemu rachunkowości uspołecznionych przedsiębiorstw umożliwiającego pogłębienie rozrachunku gospodarczego i planowania kosztów własnych.

Plan 6-letni — plan rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu stawia przed gospodarką narodową na czołowym miejscu zadanie obniżenia kosztów własnych.

Zadanie to wiąże się z pogłębieniem rozrachunku gospodarczego, stanowiącego najistotniejszy warunek pomyslnego rozwoju przedsiębiorstw socjalistycznych.

Wymaga ono stworzenia warunków do upowszechnienia i umocnienia postępowej formy socjalistycznego

zarządzania — wydziałowego rozrachunku gospodarczego.

Obecny stan rachunkowości i sprawozdawczości finansowej uspołecznionych przedsiębiorstw nie daje dostatecznych podstaw do prawidłowego planowania kosztów własnych produkcji i obrotu towarowego oraz kontroli wykonania zadań w zakresie ich obniżenia.

W szczególności sposób ujęcia zagadnień związanych z wydziałowym rozrachunkiem gospodarczym nie sprzyja dalszemu rozwojowi tego rozrachunku.